

SPIS TREŚCI

	Str.
Przedmowa	5
Przypisy	9
Wstęp	13
Część pierwsza. SUPREMACJA DIALEKTYKI	25
Rozdział pierwszy. Kształtowanie się krakowskiego profilu akademickiego nauczania logiki	26
Logika w programie nauczania Uniwersytetu Krakowskiego	26
Zaplecze naukowe pierwszych krakowskich profesorów logiki	29
Pierwsze próby rodzimej twórczości w zakresie logiki	36
Rozdział drugi. Rozwój logiki nominalistycznej	42
Nominalistyczne piśmiennictwo logiczne	43
Nominalistyczna koncepcja logiki	52
Semantyczne ujęcie przedmiotu logiki	53
Logika jako nauka autonomiczna	56
Praktyczna funkcja logiki	59
Podział logiki	62
Uprzywilejowana funkcja wnioskowania dialektycznego w stosunku do wnioskowania apodyktycznego i sofistycznego	68
Kryzys koncepcji niezawodnego wnioskowania pośredniego	69
Ograniczona rola wnioskowania bezpośredniego	74
Utylitarny charakter wnioskowania sofistycznego	77
Rozkwit wnioskowania dialektycznego	80
Retoryka i poetyka jako logika moralna	97
Ograniczone zadania logiki języka	101
Stronienie od nauki o supozycji wyrazem antymetafizycznego nastawienia	101
Odejsie od kultu gramatyki spekulatywnej	103
Przewaga problematyki teoriopoznawczej nad semantyczną	107
Rozdział trzeci. Minimalizm logiki nominalistycznej	116
Skrócone traktaty nominalistyczne nowym przejawem rodzimego piśmiennictwa logicznego	117

Przemiany w problematyce logiki nauczanej w Krakowie	121
Stopniowe przejście od wnioskowania dialektycznego do demonstratywnego	122
Ograniczenie logiki moralnej do sposobu nauczania filozofii moralnej	124
Próba wprowadzenia gramatyki spekulatywnej opracowanej na ontologicznych i teoriopoznawczych podstawach nominalistycznych	124
Wpływ czternastowiecznego nominalizmu w nauce o supozycji	125
Przypisy	128

Część druga. DOMINACJA LOGIKI FORMALNEJ I ROZKWIT LOGIKI JĘZYKA 153

Rozdział pierwszy. Formowanie się orientacji realistycznej w logice	154
Przenikanie do Polski nowych logicznych traktatów autorów obcych	154
Próby nawrotu do tekstów logicznych Arystotelesa i jego starożytnych komentatorów	157
Twórczość komentatorska	159
Rozdział drugi. Logika formalna zorientowana realistycznie	162
Realistyczna koncepcja logiki	163
Logika jako nauka teoretyczno-praktyczna	163
Logika jako nauka teoretyczna	166
Syntetyczne ujęcie logiki	168
Preferowanie wnioskowania niezawodnego	172
Zanik wnioskowania dialektycznego	172
Zwiększona rola wnioskowania bezpośredniego	173
Rehabilitacja sylogistyki	175
Rozwijanie nauki o konsekwencjach	176
Rozdział trzeci. Rozkwit logiki języka	182
Nauczanie gramatyki spekulatywnej ujętej w duchu szkotystycznym	182
Interpretacja logiki właściwości terminów na różnych podstawach filozoficznych	184
Kontynuacja dawnej tradycji nominalistycznej	184
Wprowadzenie pozornego szkotyizmu dla osłony nominalizmu	186
Nawiązanie do afilozoficznego ujęcia Piotra Hiszpana	192
Jednoczesne propagowanie interpretacji afilozoficznej i nominalistycznej	195
Szerzenie nominalizmu szkotyżującego	197
Przypisy	200
Zakończenie	214
Skorowidz imienny	221
Skorowidz cytowanych rękopisów	230